

Ontui mies vaivalloinen
urho työtön ja onneton
pihassa pöydästä toiseen
kukkarosta kukkaraan
Toivoi almua avuksi
yhtä markkaa elannoksi
kolikon helpompaa elämää

Kiinni pysyivät rahahanat
ummessa aarreukset
ei ojennu avun käsi
koura killingin keralla
Jatkoi matkaa urho työtön
miesi mustanpuhuva
tuntija tummuvan taivaan

Vaihtoi pihan puolikasta
uus ol edessä alue
toivon kanssa käsitysten
"jospa täällä tärppäisi", kun
Notkui pöydät patojen alla
niiasivat runsasta ruokaa
yltäkylläisyys ylinnä

Vaan kahta verran kauheammin
tupla ilkeyden ivalla
toivotettiin urhon muoto
kehotettiin kerjäläinen
Helvettiin nyt heilahdella
ottaa suunnaksi etelä
kulkea kuumuutta kohti

Ukko kääntyi kantapäillään
varsin paikalta pakeni
miesi mustanpuhuva
tuntija tummuvan taivaan
Painoi mieleen pahan sanan
toivotukset Tuonen maille
virkkeet vihoviimeiset

Niin vierivät vuodet rivissä
ajast` ajat asennossa
kunnes soitti Tuonen laulu
kohtalo miekkosen vapautti
Urhon ontuvan toimistaan
raskaan kerjuun raadannasta
elämästä erakkomielen

Alkoi matka joen vartta
manan ojalla edetä
kohti merta kuumanlaista

ulappaa tulen ikuisen
Odotti vastassa miekkosta
hehkuvan hiilloksen herra
päällikkö paikan alavan

Miehelle työtä tarjosi
työttömälle virkatointa
pestiä aalloilla petojen
hiilloksen hoitamishommaa
Kurjuudesta kun kaiken tiesi
kuolon synnit kummeinaan
onnettoman elämän mitalla

Pesti oli miehen mieleen
haluttu tuo hiillostoimi
liekkimeren lautturina
lossivahtina vainajain
Uniformu ukkosesta
prässit sirkkelin teristä
kiehuvaa pikeä poletit

Ensi aamu uuden toimen
sarastus askareen alkavan
saattoväkeä rantaan saapuu
tulijaa tutun oloista
Kadonnut kiusaajan nauru
itku ilkkujan iholla
huokaus hipiälläään
marraskedellä kauhun varsi

Työmies viimein hymyilee